

Sygn. akt II Ko 207/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Zamościu, w II Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący SSO Urszula Zwolak (spraw.)

Sędziowie : SO Jacek Magdziak

SO Mirosław Kędrak

Protokolant st.sekr.sąd. Agnieszka Brzuś

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2013 roku

w sprawie **A. K.**

skazanego z art.301§1 kk

wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania karnego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Biłgoraju z dnia 5 września 2008 r. wydanego w sprawie II K 35/08

I. na podstawie art.540§1 pkt 2 lit.a) k.p.k. w zw. z art.542§1 k.p.k. wznawia postępowanie zakończone prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Biłgoraju z dnia 5 września 2008 r. w sprawie II K 35/08, wyrok ten uchyla i sprawę A. K. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Biłgoraju do ponownego rozpoznania ;

II. na podstawie art.15 ust.2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983r. Nr 49, poz.223 ze zm.) nakazuje zwrócić A. K. opłatę w kwocie 150 (sto pięćdziesiąt) złotych ;

III. na podstawie art.639 k.p.k. wydatkami postępowania o wznowienie obciąża Skarb Państwa.

/-/ na oryginale właściwe podpisy.

Sygn. akt II Ko 207/13

UZASADNIENIE

Uzasadnienie faktyczne:

A. K. został prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Biłgoraju z dnia 5 września 2008 roku wydanym w sprawie IIK 35/08 skazany za czyn polegający na tym, że:

w dniu 28 kwietnia 1999 roku w Z., powiatu (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, jako współwłaściciele spółki cywilnej (...), będąc dłużnikami wierzycieli T. M., J. P., R. W., Starostwa Powiatowego w Z. i (...) Banku (...) w Z. w celu udaremnienia zaspokojenia ich należności utworzyli w oparciu o przepisy prawa nową jednostkę gospodarczą w postaci spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...), na którą też przenieśli składniki swojego majątku,

tj. czyn wyczerpujący dyspozycję art. 301 § 1 k.k. i na podstawie art. 301 § 1 k.k. wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. na okres 4 lat próby, ponadto w stosunku do skazanego na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzona została grzywna w

wymiarze 75 stawek dziennych przy przyjęciu, że każda stawka wynosi 20 złotych. A. K. został również wspomnianym wyrokiem zobowiązany na podstawie art. 72 § 2 k.k. do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych łącznej kwoty 465.194,18 zł oraz zasądzono od niego na rzecz Skarbu Państwa tytułem kosztów sądowych kwotę 668 zł.

Wyrok uprawomocnił się w dniu 20 lutego 2009 roku. Wyrok nie został zaskarżony, ponieważ oskarżony nie dochował terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie, a jego wniosek o przywrócenie mu terminu do dokonania tej czynności nie został uwzględniony. W sprawie nie zostało też sporządzone pisemne uzasadnienie.

W dniu 15 lipca 2013 roku obrońca A. K. złożył w Sądzie Okręgowym w Zamościu wniosek o wznowienie postępowania karnego w sprawie IIK 35/08 Sądu Rejonowego w Biłgoraju. Opierając wniosek na treści przepisów art. 542 § 1 k.p.k., art. 540 § 1 pkt 2 lit. a. k.p.k. i art. 547 § 2 i 3 k.p.k. i wniósł o:

- wznowienie postępowania w sprawie przeciwko A. K., skazanemu za czyn z art. 301 § 1 k.k. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Biłgoraju z dnia 5 września 2008 roku w sprawie IIK 35/08;

- uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu z uwagi na oczywistą niesłuszność wyroku Sądu Rejonowego w Biłgoraju z dnia 5 września 2008 roku, sygn. akt IIK 35/08, którym A. K. został uznany za winnego przestępstwa zarzucanego mu przez oskarżenie, tj. przestępstwa stypizowanego w art. 301 § 1 k.k., za co wymierzona została mu kara pozbawienia wolności jednego roku przy warunkowym zawieszeniu jej wykonania na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. na okres próby wynoszący cztery lata, a także, na podstawie art. 33 § 2 k.k. kara grzywny w wysokości 75 stawek dziennych z ustaleniem wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł, przy jednoczesnym zobowiązaniu A. K. do naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych;

ewentualnie

- uchylenie powyżej wskazanego wyroku Sądu Rejonowego w Biłgoraju z dnia 5 września 2008 roku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Biłgoraju

- zasądzenie na rzecz A. K. kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Ponadto wnioskodawca we wniosku na jego poparcie zawarł wnioski dowodowe.

Uzasadnienie prawne:

Wniosek o wznowienie postępowania karnego w stosunku do skazanego A. K. jest zasadny o ile wnosi o uchylenie prawomocnego wyroku wydanego przez Sąd Rejonowy w Biłgoraju z dnia 5 września 2008 roku w sprawie IIK 35/08 i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania ze względu na ujawnienie się nowych faktów i dowodów.

Na wstępie jednak należy zaznaczyć, iż nie stanowi nowego dowodu, ani też faktu w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k., okoliczność wydania wobec współoskarżonej B. C. wyroku uniewinniającego. We wniosku bowiem jego autor wskazuje, iż wydanie wyroku uniewinniającego B. C. od popełnienia m.in. czynu z art. 301 § 1 k.k., którego miała się dopuścić wspólnie i w porozumieniu z A. K., jest jednym z istotnych powodów uznania wyroku wydanego wobec A. K. za oczywiście niesłuszny i tym samym uzasadniać konieczność wznowienia postępowania zgodnie z wnioskiem. Tymczasem:

Przewidziana w art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. podstawa wznowieniowa określana mianem propter nova dotyczy faktycznej podstawy rozstrzygnięcia, a nie odmiennych interpretacji czy ocen prawnych wyrażonych przez inne sądy czy organy, choćby był nim Trybunał Konstytucyjny, z wyjątkiem - rzecz jasna - przesłanek przewidzianych w art. 540 § 2 k.p.k. (postanowienie SN z dnia 11 września 2012 r., IVKO 36/12, opubl. Prok. i Pr.-wkł. 2013/2/10).

Analiza wskazanej powyżej sprawy prowadzonej przeciwko B. C. (sygn. akt II Ka 310/13 tut. Sądu Okręgowego) wskazuje, bowiem, że Sąd Okręgowy bazując na dowodach przeprowadzonych w tej sprawie, przeprowadził szczegółową i wszechstronną interpretację przepisów karnych stanowiących kwalifikację prawną czynów zarzucanych

tej oskarżonej i uznał, że czyny jej zarzucone nie wypełniają znamion tych przestępstw, które jej zarzucono. Wynikiem tej interpretacji prawa było uniewinnienie oskarżonej B. C. m.in. od popełnienia wspólnie i w porozumieniu z A. K. czynu z art. 301 § 1 k.k.. Wspomnieć bowiem należy, że postępowanie karne w początkowym swoim okresie, toczyło się w związku z wniesieniem do Sądu jednego aktu oskarżenia obejmującego A. K. i jednocześnie B. C., przy czym postępowania te w dalszym biegu sprawy zostały rozłączone, w wyniku czego do każdego z oskarżonych zapadły odmienne wyroki. Sam jednak fakt wydania wobec dwojga oskarżonych odpowiadających za ten sam czyn, różnych wyroków nie może stanowić sam w sobie podstawy do wznowienia postępowania, bowiem Sąd rozstrzyga sprawy w zakresie winy oskarżonych indywidualnie, co oznacza, że jednego z oskarżonych może skazać a jednocześnie drugiego uniewinnić.

We wniosku o wznowienie, jego autor podnosi jednak to, że w sprawie prowadzonej przeciwko B. C. Sąd zarówno Rejonowy w B. (sprawa IIK 208/11) jak i rozstrzygający apelację złożoną od wyroku zapadłego we wspomnianej sprawie Sąd Okręgowy (sprawa II Ka 310/13) opierały swoje rozstrzygnięcia na przeprowadzonych nowych dowodach, które mają znaczenie dla ustalenia winy również oskarżonego A. K.. Analiza wskazanych nowych dowodów, takich jak:

- opinii Biura (...) (k. 1186-1198),

- zeznań świadków:

* Z. B. k. 1080v – 1081v,

* T. J. k. 1081v – 1082,

* D. K. k. 1123v – 1124,

wskazują, że dowody te są istotne i dotychczasowe ustalenia stanowiące podstawę wyroku skazującego wydanego w stosunku do A. K., mogą zostać podważone, i jednocześnie istnieje wysokie prawdopodobieństwo, iż po wznowieniu postępowania zapadnie w oparciu o nie odmienne orzeczenie w stosunku do tego oskarżonego.

Wznowienie postępowania z powodu nowych faktów lub dowodów może nastąpić tylko wówczas, gdy nowe dowody prowadzą do wniosku, że poprzednio dokonane ustalenia faktyczne mogą zostać podważone. (postanowienie SN z dnia 7 lutego 2013 r., IIIKO 87/12, LEX nr 1277768).

Dowody wymienione powyżej, nie zostały w postępowaniu w sprawie IIK 35/08 przeprowadzone, nie były one znane Sądowi w trakcie wyrokowania, przez co nie mogły być brane pod uwagę przy przypisywaniu oskarżonemu winy w zakresie czynu z art. 301 § 1 k.k.. Taki wniosek nasuwa się po analizie akt sprawy IIK 35/08, gdyż nie można z braku pisemnego uzasadnienia wyroku jednoznacznie stwierdzić, na podstawie jakich dowodów Sąd Rejonowy oparł swoje rozstrzygnięcie i czym się w tym względzie kierował. Ponadto Sąd Okręgowy rozpoznając wniosek o wznowienie postępowania, nie jest uprawniony do oceny dotychczas przeprowadzonych dowodów, lecz koncentruje się na badaniu i analizie nowych dowodów zgłoszonych we wniosku o wznowienie. Sąd Okręgowy po przeprowadzeniu analizy treści zgłoszonych nowych dowodów oraz ich interpretacji w zakresie wpływu na wyrok uniewinniający zapadły wobec B. C., doszedł do wniosku, że wznowienie postępowanie w sprawie IIK 35/08 na podstawie propter nova jest jak najbardziej uzasadnione.

Sąd Okręgowy uznał, że na obecnym etapie postępowania możliwe jest jedynie uchylenie wyroku w sprawie IIK 35/08 i przekazanie sprawy A. K. do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Biłgoraju, bowiem to Sąd Rejonowy będzie miał możliwość analizy nowych dowodów w kontekście dotychczas ustalonych faktów i okoliczności oraz w świetle przeprowadzonej przez Sąd Okręgowy w sprawie IIKa 310/13 analizy znamion czynu z art. 301 § 1 k.k..

Przedwczesny jest zatem wniosek o uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, bowiem rozstrzygnięcie w zakresie winy oskarżonego, na obecnym etapie postępowania nie jest jednoznaczne, mimo,

że istnieje wysokie prawdopodobieństwo, jak wskazano powyżej, że orzeczenie wydane po przeprowadzeniu postępowania będzie odmienne od tego, które zapadło w sprawie objętej wznowieniem.

Sąd Okręgowy nie rozstrzygał o kosztach obrony oskarżonego w postępowaniu wznowieniowym, bowiem do akt (szczególnie do wniosku) nie załączono żadnego dokumentu wskazującego na fakt uiszczenia jakichkolwiek kwot w tym zakresie przez oskarżonego A. K., zaś na podstawie art. 639 k.p.k. Sąd orzekł, iż wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

Na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) Sąd nakazał zwrócić oskarżonemu A. K. wyłożoną przez niego opłatę w kwocie 150 złotych (k. 13).

Rozpoznając ponownie sprawę przeciwko A. K. Sąd Rejonowy:

- przeprowadzi ponownie postępowanie dowodowe łącznie z dowodami wskazanymi powyżej,
- orzeczenie oprze na całościowej i wszechstronnej analizie całości tego materiału dowodowego.

/-/ Na oryginale właściwe podpisy.